

ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΕΚΛΙΠΟΝΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ
ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

22 Ὀκτωβρίου—5 Νοεμβρίου

1952

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Β. Ν. 215/52/800

207.4 GR
1952
C.2

ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΕΚΛΙΠΟΝΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ
ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ: ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

22 'Οκτωβρίου—5 Νοεμβρίου

1952

ΕΚΛΙΘΗΝΤΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΙ

ΤΩΝ ΕΚΛΙΘΗΝΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΣΗΝΝΑΤΑ ΣΑΡΟΥΜΑΤΑ

ΣΗΝΝΑΤΑ ΣΑΡΟΥΜΑΤΑ

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἡ θάλασσα ἥσκησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν μεγίστην ἐπίδρασιν της, ἡ ὁποία τὸν παρώρμησε πρὸς τὰς ὠραίας ἐκδηλώσεις του.

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχον συχνὰ τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀποδίδουν θέματα σχετιζόμενα μὲ τὴν θάλασσαν διὰ τοιχογραφιῶν, μικρῶν ζωγραφημάτων, χαραγμάτων, γλυπτῶν ἔργων, ἀγγειογραφιῶν κλπ., τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν τῆς θαλασσογραφίας.

Ἡ Θαλασσογραφία ὅμως τῶν ἀρχαίων διέφερε τῆς σημερινῆς, διότι δὲν ἐγένετο ὡς αὐτοτελής καὶ ἀνεξάρτητος τέχνη ἀλλ' ὡς μία λεπτομέρεια διακοσμῆσεως.

Μόλις ἀπὸ τὸν ΙΖ' αἰῶνα ἐμφανίζεται ἡ θαλασσογραφία ὡς ἀνεξάρτητος κλάδος. Εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ πρῶτοι Ἕλληνες θαλασσογράφοι παρουσιάζονται μετὰ τὴν ἐπανάστασιν κυρίως.

Ἡ Ε.Θ.Ε. τῆς ὁποίας ἔργον καὶ σκοπὸς εἶναι ἡ διάδοσις τῆς πρὸς τὴν θάλασσαν ἀγάπης, ταυτοχρόνως ὅμως καὶ ἡ ἀπόδοσις τιμῆς εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ἠργάσθησαν πρὸς εὐώδοσιν τῶν σκοπῶν τούτων ὠργάνωσε τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν θαλασσογραφίας διὰ νὰ τιμήσῃ τόσον τοὺς ἐκλιπόντας ὅσον καὶ τοὺς ζῶντας καλλιτέχνας, οἵτινες κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον ἠσχολήθησαν μὲ τὴν θαλασσογραφίαν, τὴν τόσον συντείνουσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρὸς τὴν θάλασσαν ἀγάπης.

Οἱ πίνακες τῶν ἐκλιπόντων ζωγράφων οἱ ὁποῖοι ἐκτίθενται προέρχονται ἐκ τῆς Βασιλικῆς Πινακοθήκης, τοῦ Β. Ναυτικοῦ, τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων τοῦ Ἱστορικοῦ καὶ Ἐθνολογικοῦ Μουσείου καὶ ἐξ ἰδιωτικῶν συλλογῶν.

ΕΚΛΙΠΟΝΤΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ
ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΡΓΑ ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ

ΑΛΤΑΜΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ Κ.

ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ Κ.

ΓΥΖΗΣ ΝΙΚ.

ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΛΥΤΡΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

ΛΥΤΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

ΠΡΟΣΑΛΕΝΤΗΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ

ΠΡΟΣΑΛΕΝΤΗ ΕΛΕΝΗ

ΠΡΟΣΑΛΕΝΤΗΣ ΑΙΜ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΟΘΩΝΑΙΟΣ Ν.

ΒΡΑΧΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ
ΤΩΝ ΕΚΛΙΠΟΝΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΑΛΤΑΜΟΥΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ἕλλην ζωγράφος, γεννηθεὶς εἰς τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας τῷ 1852 καὶ ἀποθανὼν νεώτατος ἀκόμη τῷ 1875 εἰς τὰς Σπέτσας. Ἦτο υἱὸς δύο καλλιτεχνῶν τοῦ Ἰταλοῦ ζωγράφου Ξαβερίου Ἀλταμούρα, γεννηθέντος εἰς Φότζια τῆς Ἰταλίας τῷ 1826 καὶ τῆς Ἑλληνίδος Ἑλένης Ἀλταμούρα, ἐπίσης ζωγράφου, καταγομένης ἐκ τῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Σπετσῶν Μπούκουρα, γεννηθείσης εἰς τὴν ἠρωϊκὴν νῆσον τῷ 1821, καθ' ὃν χρόνον ἐκηρύττετο ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις. Ἡ Ἑλένη Μπούκουρα - Ἀλταμούρα, ἀπὸ μικρῶ παιδί εἶχε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν ζωγραφικὴν καὶ ὁ πατὴρ τῆς ἔχων ἀνωτέρας ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς του ἠθέλησε νὰ τῆς καλλιεργήσῃ τὴν κλίσιν αὐτῆν. Διὰ τοῦτο καὶ μόλις ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν τὴν παρέλαβε μαζὺ του εἰς Ἰταλίαν καὶ τὴν εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἐν Νεαπόλει Σχολὴν Ζωγραφικῆς τοῦ Ξαβερίου Ἀλταμούρα, ὁ ὁποῖος ἐφημιζέτο τότε ὡς διακεκριμμένος ζωγράφος.

Ἡ Ἑλένη Μπούκουρα εἰσαχθεῖσα πρὸς φοίτησιν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Ἀλταμούρα ἦτο ἐνδεδυμένη μὲ ἀνδρικὰ ἐνδύματα καὶ ἐθεωρεῖτο ἀπὸ ὄλους ὡς Ἕλλην νεανίας, διότι τὰ ἦθη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἐπέτρεπον τὸν μετὰ τῶν ἀρρένων συγχροτισμὸν τῶν νεανίδων. Διαρκούσης ὁμῶς τῆς φοιτήσεώς τῆς συνεπάθησε τὸν διδάσκαλόν της πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ τοῦ ἀπεκάλυψε τὸ φύλον της. Μεταξὺ τῶν δύο ἀνεπτύχθη τότε θερμὸς ἔρωσ, ὁ ὁποῖος κατέληξεν εἰς γάμον. Ἀπὸ τὴν ἔνωσιν αὐτὴν ἐγεννήθησαν τρία παιδιά, ἕνας ζωγράφος, ἀποθανὼν τῷ 1907 εἰς Παρισίους, μία κόρη, ἡ Σοφία καὶ ὁ Ἰωάννης Ἀλταμούρας. Οὗτος ἐκληρονόμησε κατὰ κύριον λόγον τὸ τάλαντον τῶν γονέων του. Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐζωγράφηζε θαλασσίας σκηνὰς τῶν Σπετσῶν τὰς ὁποίας ἰδὼν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α'. ἐξέτιμησε καὶ ἀνέλαβε νὰ ἐκπαιδεύσῃ δαπάναις του εἰς Δανίαν τὸν νεανίαν διὰ νὰ γίνῃ ζωγράφος μεγάλης ἀξίας. Ὁ Ἀλταμούρας σπουδάσας εἰς Κοπεγχάγην ἐπέστρεψεν ἐκεῖθεν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐπέδθη ἰδίως εἰς τὴν θαλασσογραφίαν ἀπεικονίζων θαλασσίας σκηνὰς καὶ ναυμαχίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως.

Ἡ φύσις τὸν ἐπρόικισε μὲ ἰσχυρότατον τάλαντον.

Ἀπὸ τὰ ἔργα του ἀναβλύζει ἡ θαυμασιὰ ἀπόδοσις τῶν

θαλασσιών θεμάτων και τῶν γραφικῶν ἀκτῶν, καταπλήσσει δὲ ἡ τεχνικὴ ἀριτιότης.

Ὁ Ἰ. Ἀλταμούρας ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἑλλην θαλασσογράφος ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔζησε πολὺ, διότι ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Δανίας καὶ ἐνῶ ἀκόμη ἦτο πολὺ νέος ἀπέθανε.

Παρὰ τὴν βραχείαν σταδιοδρομίαν του τὸ ἔργον ποὺ ἀφήκεν εἶναι πολὺτιμον. Πολλοὶ πίνακες του εὐρίσκονται εἰς τὴν Βασιλικὴν Συλλογὴν, εἰς τὴν Ἑθνικὴν Πινακοθήκην καὶ εἰς ἰδιωτικὰς συλλογὰς. Ὁ καλλιτέχνης κατέλειπε καὶ διάφορα σχέδια. Αὐτὰ εὐρέθησαν μίαν ἡμέραν πωλούμενα εἰς τὸ Δημοπρατήριον, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων ἠγοράσθησαν ἀπὸ φιλοτέχνους καὶ τοιουτοτρόπως περιεσώθησαν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑΣ καὶ **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ**
(1832 - 1904) (1842 - 1901)

Οἱ διαπρεπεῖς Τήνιοι ζωγράφοι Νικ. Λύτρας καὶ Ν. Γύζης δὲν ὑπῆρξαν εἰς τὴν κυριολεξίαν θαλασσογράφοι, ἀλλὰ τὸ γόνιμον καὶ πολυσιχιδές τάλαντόν των δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ἀντλήσῃ καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης θέματα.

Μεταξὺ τῶν ἔργων των ποὺ μᾶς κατέλειπον ἐλάχιστα εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας. Φανερόνουν δὲ τὴν ἐξαιρετόν δεξιότητι τῶν δύο Ἑλλήνων αὐτῶν ἰδαισιῶν τοῦ χρωσιστήρος.

Ἔργον τοῦ Νικηφόρου Λύτρα εἶναι καὶ ὁ πίναξ «οἱ Αἰχμάλωτοι Πειραιῶν» ὁ ὁποῖος περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων τῆς παρουσίας ἐκθέσεως χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κρήτην τῷ 1837 καὶ ἀπέθανεν εἰς Πειραιᾶ τῷ 1907 ἀφοῦ ἀπέδωκεν ἀφάνταστον εἰς ἐκλεκτικότητα καὶ ἀριθμὸν καλλιτεχνικὰ ἔργα.

Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Μόναχον καὶ ἀνεδείχθη εἰς ἐκ τῶν ὑπεροχωτέρων Ἑλλήνων θαλασσογράφων.

Τὸ ἔργον του ἐξετιμήθη καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστροουγγαρίας Ἰωσήφ τοῦ ἀνέθεσε

τὴν ἀπεικόνισιν τῆς Ναυμαχίας τῆς Λύσσης τὴν ὁποίαν καὶ ἐφιλοτέχνησεν, ἀφοῦ ἐπεβιβάσθη ἐπὶ μακρὸν τοῦ Αὐστριακοῦ στόλου πρὸς μελέτην τῶν Αὐστριακῶν πολεμικῶν καὶ ἀκριβῆ ἀπόδοσιν τῶν σχεδίων των.

Ὁ πίναξ οὗτος ἀνηρτήθη ἀργότερον εἰς τὰ ἀνάκτορα τῆς Βιέννης. Πίναξ τῆς Ναυμαχίας τοῦ Τράφαλγκαρ, ἐφιλοτεχνήθη καὶ ἀπὸ τὸν Βολανάκην, ὁ ὁποῖος εἶναι ἤδη ἀνηρτημένος εἰς μίαν λέσχην Βρετανῶν Ἀξιοματικῶν ἐν Λονδίνο.

Μεταξὺ τῶν καλυτέρων ἔργων του ὑπῆρξαν πολλὰ τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς ἰδιωτικὰς καὶ κρατικὰς συλλογὰς.

Μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἐκτίθενται καὶ εἰς τὴν παρουσίαν ἔκθεσιν χάρις εἰς τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τῶν κατόχων των.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΡΟΣΑΛΕΝΤΗΣ

Ἀνήκει εἰς τὴν παλαιὰν καὶ μεγάλην οἰκογένειαν τῶν Προσαλεντῶν ἡ ὁποία ἀνέδειξε διαπρεπεῖς πολλοὺς ἀνδρας καὶ ὀνομαστοὺς καλλιτέχνας, ὅπως τὸν γλύπτην Παῦλον Προσαλέντην (1784—1837), τοὺς ζωγράφους Σπυρίδωνα Προσαλέντην (1830—1895) — πατέρα τοῦ θαλασσογράφου — τὸν Παῦλον Προσαλέντην (1857—1894) ἕγγονον τοῦ γλύπτου, τὴν Ἑλένην Προσαλέντην (1870—1911) θυγατέρα τοῦ Σπυρίδωνος καὶ ἀδελφὴν τοῦ Αἰμιλίου τὴν κ. Παπαδημάκη καὶ τέλος τὸν Σπυρίδωνα Προσαλέντην.

Ὁ Αἰμίλιος Προσαλέντης ἐγεννήθη τὸ 1859 καὶ ἀφοῦ ἔλαβεν παρὰ τοῦ πατρὸς του τὰ πρῶτα μαθήματα γραφικῆς μετέβη εἰς Παρισίους καὶ ἐσπούδασε τὴν μηχανικὴν.

Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα κατετάγη εἰς τὸ Β. Ναυτικὸν ὡς μηχανικός.

Ὡς ζωγράφος περιωρίζετο κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν ἐλαιογραφίαν καὶ ἠσθάνετο ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν νὰ ἀναπαριστᾷ θαλασσιναὶ σκηνάς.

Ἀργότερον ἐπεδόθη εἰς τὴν ὕδατογραφίαν, ἀναδειχθεὶς ἀπαράμιλλος καλλιτέχνης, ἰδίως εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν διαφόρων σκηνῶν τῆς.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἱστορικῶν πινάκων του, ὅπως ἡ «Ναυμαχία τῶν Δαρδανελλίων», ἡ «Ἐξοδος τοῦ Ἄρεως ἀπὸ τὸ Ναυσρῖνον», ἡ «Πυρπόλησις Φρεγάτας ἐν Ἐρισσῶ», ἡ «Ναυμαχία τῶν Πατρῶν», ἡ «Ἀμφιτρίτη» κλπ., εὐρίσκονται εἰς διαφόρους συλλογὰς τὰς ὁποίας καὶ κοσμοῦν.

Μερικὰ τῶν ἔργων τούτων ἀντιπροσωπεύονται καὶ εἰς τὴν παρουσίαν ἔκθεσιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΣ

Έγεννήθη εις τὰς Πάτρας τῷ 1870 ἀπέθανεν εις τὰς Ἀθήνας 1915. Μαθητὴς τοῦ Νικηφόρου Λύτρα καὶ τοῦ Βολωνάκη βραδύτερον, διέπρεψε εις τὴν Θαλασσογραφίαν, εις τὴν ὁποίαν καὶ διεκρίθη, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Παρακολούθησας τὸν Ἑλληνικὸν Στόλον ἐξωγράφισε πλείστα ὄσα θέματα τῆς δράσεως αὐτοῦ, ὡς τὴν «Ναυμαχίαν τῆς Ἑλλης» τὴν «Ναυμαχίαν τῆς Λήμνου» «Νηοψίαν ὑπὸ ἀντιτορπιλικῶν» τὸν «Ἀβέρωφ ἀνθρακεύοντα ἐν Μούδρω» κ.ά. Κυρίως ἠσχολήθη εις τὴν σύνθεσιν τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ πίνακος «ἡ τελευταία ναυμαχία τοῦ Βυζαντίου» ὃ ὁποῖος εὑρίσκεται σήμερον εις τὴν Βασιλικὴν Πινακοθήκην καὶ κοσμεῖ τὴν παρούσαν ἔκθεσιν. Ἠσχολήθη ὡσαύτως μὲ θέματα συνθετικὰ ὅπως εἶναι «Ὁ γεροπειρατής» ἢ «Καλύβα τοῦ Ψαρᾶ» καὶ πλῆθος ὠραιωτάτων τοπίων χαρακτηριστικῶν τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως.

Μεταξὺ τῶν ἐκλιπόντων περιλαμβάνονται καὶ ἔργα τοῦ Ναυάρχου ΑΝΤΩΝ. ΚΡΙΕΖΗ, αὐτοδιδάκτου μὲν, ἀλλὰ περιφήμου εις σχεδίασιν καὶ ἀκριβολογίαν τῶν πλοίων τοῦ Ἀγῶνος, τοῦ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, τοῦ ὁποῖου τὸ ἔργον διεκόπη ἐξ ἀπροόπτου παρανοίας, τοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΥΤΡΑ, υἱοῦ τοῦ Νικηφόρου, περιφήμου μὲν προσωπογράφου, ἀλλὰ καὶ ἀπλοῦ τοπιογράφου καὶ θαλασσογράφου θαυμαζομένου διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ χρωστήρος. Τέλος τοῦ αὐτοδιδάκτου Κρυστάλη ἀποθανόντος δυστυχῶς νέου, τοῦ Γαλαξιδιώτου Κ. ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ τοῦ Ν. ΟΘΩΝΑΙΟΥ διακρινόμενος διὰ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν ποιητικὴν διάθεσιν τῶν πινάκων του.

Ἀρ.	Τίτλος Ἔργου Καλλιτέχνης	Ἐκθέτης
1.	«Ἀναπαράστασις χαράγματος Βυζαντινοῦ πλοίου ἐπὶ τῶν στηλῶν τοῦ ΘΗΣΕΙΟΥ»	
2.	«Ἀμφιτρίτη» Αἰμ. Προσαλέντη	Βασιλικὴ Πινακοθήκη
3.	«Πολεμικὴ σκηνὴ ἐπὶ καταστρώματος πλοίου τοῦ Ἀγῶνος» Αἰμ. Προσαλέντη	Σπ. Πέττα Ναυάρχου Οἰκ.
4.	«Ναυάγιον» Β Χατζῆ	Ἐθνικὴ Πινακοθήκη
5.	«Ἡ Β. θαλαμηγός «Ἀμφιτρίτη» μὲ νεκρὸν Β. Γεωργίου Α'» Αἰμ. Προσαλέντη	Σπ. Πέττα Ναυάρχου Οἰκ.
6.	«Εὐδρομον Μισούλης» Αἰμ. Προσαλέντη	Σπ. Πέττα Ναυάρχου Οἰκ.
7.	«Αἰχμάλωτοι Πειρατῶν» Νικηφ. Λύτρα	Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων
8.	«Ἀκρογιάλι Τήνου» Νικολ. Λύτρα	Ἐθνικὴ Πινακοθήκη
9.	«Γεφύρι Λαρίσης» Νικ. Λύτρα	Φιλ. Σύλλογος «Παρνασσός»
10.	«Πάρων Πλαγιοδρομῶν» Κ. Βολωνάκη	Φρ. Λαμπρίδης
11.	«Ἀνοικτὴ Θάλασσα» Μ. Οἰκονόμου	Π. Γονέος
12.	«Τρεχαντήρι στὰ Πρύμα» Νικ. Ὁθωναίου	Φιλ. Σύλλογος «Παρνασσός»
13.	«Ναυμαχία Τράφαλγκα» Αἰμ. Προσαλέντη	Σπ. Πέττα Ναυάρχου Οἰκ.

Αρ.	Τίτλος Έργου Καλλιτέχνης	Εκθέτης
14.	«Λατινάδικο τή νύχτα» Σπ. Αίμ. Προσαλέντη	Ν. Θαλασσινός Ναύαρχ. Λιμ.
	«Επί τρόπος «Αβέρωφ» Έργον του Σουηδου καλλιτέχνου Arwid Johanson	
15.	«Φορτηγὸ σὲ φουρτουῶνα» Σπ. Αίμ. Προσαλέντη	Ν. Θαλασσινός Ναύαρχ. Λιμ.
16.	«Ναυμαχία Ναυαρινού» Αίμ. Προσαλέντη	Σπ. Πέττα Ναυάρχου Οικ.
17.	«Πυρπόλησις Τενέδου» Β. Χατζή	Σπ. Πέττα Ναυάρχου Οικ.
18.	«Ναυμαχία» Κ. Βολανάκη	Σ. Πέττα Ναυάρχου Οικ.
19.	«Δανική Φρεγάττα» Ι. Άλταμούρα	Βασιλική Πινακοθήκη
20.	«Θωρακοβάρης «Β. Γεώργιος» Ι. Άλταμούρα	Βασιλική Πινακοθήκη
21.	«Ναυμαχία Πατρῶν» Ι. Άλταμούρα	Γ. Ε. Ν.
22.	«Φρεγάττα» Ι. Άλταμούρα	Βασιλική Πινακοθήκη
23.	«Η Β. Θαλαμηγός Ἀμφιτρίτη καὶ ὁ Β. Γεώργιος» Ι. Άλταμούρα	Βασιλική Πινακοθήκη
24.	«Τὸ Ὑδρῶν Ἰσχυρῶν Ἔργον» Αίμ. Προσαλέντη	Ν. Καλογερόπουλος
25.	«Ἡ Ὑδρῶν Ἰσχυρῶν Ἔργον» Αίμ. Προσαλέντη	Δ. Οικονόμου Ἀντιναύαρχος

Αρ.	Τίτλος Έργου Καλλιτέχνης	Εκθέτης
26.	«Τὸ λιμάνι τῆς Καβάλας» Β. Χατζή	Ἐθνική Πινακοθήκη
27.	«Ρωσική Φρεγάττα» Ι. Άλταμούρα	Βασιλική Πινακοθήκη
28.	«Τὸ Α/Τ Β. Ὀλγα ναυμαχοῦν ἀνοικτὰ τοῦ Σπαρτιβέντο» Κ. Ἀλεξανδρῆ	Κ. Ἀλεξανδρῆς Ναύαρχος
29.	«Ὁ «Αβέρωφ» κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Λήμνου» Κ. Ἀλεξανδρῆ	Κ. Ἀλεξανδρῆς Ναύαρχος
30.	«Καΐκια» Ι. Άλταμούρα	Βασιλική Πινακοθήκη
31.	«Τρικυμία στὴ Δανία» Ι. Άλταμούρα	Θ. Δημητριάδης Καθηγητῆς Πανεπιστημίου
32.	«Ναυμαχία Σαλαμίνος» Κ. Βολανάκη	Γ. Ε. Ν.
33.	«Ψαράδικα στὴ Νεάπολι» Κ. Βολανάκη	Ἐθνική Πινακοθήκη
34.	«Στὰ πρῶμα» Ι. Κούτση	Γ. Κούτσης
35.	«Καράβια τοῦ ἀγῶνος» Κ. Ἀλεξανδρῆ	Κ. Ἀλεξανδρῆς Ναύαρχος
36.	«Ναυμαχία Γέροντα» Κ. Ἀλεξανδρῆ	Κ. Ἀλεξανδρῆς Ναύαρχος
37.	«Φεγγαρόλουστη βραδυά» Κ. Βολανάκη	
38.	«Πυρπόλησις τῆς Ναυαρχίδος» Κ. Βολανάκη	Βασιλική Πινακοθήκη

Αρ.	Τίτλος Έργου Καλλιτέχνης	Εκθέτης
39.	«Φορηγός» Έλένης Προσαλέντη	Π. Γονέος
40.	«Στέγνωμα πανιδών» Α. Κρυστάλλη	Δ. Οικονόμου Άντιναύαρχος
41.	«Γαλαξιδιώτικο Καράβι σε φουρτούνα» Κ. Βλασσοπούλου	Ευθ. Βλασσοπούλου
42.	«Πυρπόλησις δικρότου εις Χίον» Ν. Καλογερόπουλος	Ν. Καλογερόπουλος
43.	«Βρίκιον αγώνος «Άγια Τριάς» Α. Κριεζή	Οικογένεια Άν. Κριεζή
44.	«Ψαροπούλες» Κ. Βολανάκη	Έθνική Πινακοθήκη
45.	«Ό Πάρων του αγώνος Θεμιστοκλής» Άντ. Κριεζής	Οικογένεια Άν. Κριεζή
46.	«Βυζαντινή Ναυμαχία» Β. Χατζή	Βασιλική Πινακοθήκη
47.	«Λιμάνι με φεγγάρι» Κ. Βολανάκη	Δ. Οικονόμου Άντιναύαρχος
48.	«Καράβι του αγώνος» Ι. Κούτση	Γεώργ. Κούτσης
49.	«Ό Πάρων του αγώνος Θεμιστοκλής» Α. Κριεζή	Οικογένεια Άν. Κριεζή
50.	«Ναυμαχία Μεθώνης» Α. Κριεζή	Οικογένεια Άν. Κριεζή
51.	«Ό Άρης» Α. Κριεζή	Οικογένεια Άν. Κριεζή

Αρ.	Τίτλος Έργου Καλλιτέχνης	Εκθέτης
52.	«Ναυμαχία Άργολικού» Α. Κριεζή	Οικογένεια Άν. Κριεζή
53.	«Τό πρώτο κτύπημα» «Ή έν Σαλαμίνη Ναυμαχία» (Τό ανάγλυφον θά τοποθετηθή έπί του καταδρομικού «Έλλη»)» Χριστόφορος Νάτσιος	
54.	«Θάλασσα στή Μύκονο» Κική Καντζίκη (ψηφιδωτό)	
55.	«Άγια Θαλασσινή Άνδρου» Γ. Δαπόντε	
56.	«Άκρογιάλι» (άκουαρέλλα) Β. Ξενίδη	
57.	«Ρόδος» (άκουαρέλλα) Π. Μαθιοπούλου	
58.	«Ψαράδες» Σ. Κατζίκη	
59.	«Τουρκολιμανο» Σ. Παπανικολάου	
60.	«Θαλασσογραφία» Α. Κανᾶ	
61.	«Νυχτερινό ψάρεμα» Κας Βιέννας	
62.	«Μπάρκο στόν Κορινθιακό» Ν. Καλογεροπούλου	
63.	«Ναυμαχία Καφηρέως» Α. Βασιλάκη	
64.	«Μελτέμι» Κων. Λινάκη	

- | Αρ. | Τίτλος Έργου
Καλλιτέχνης | Εκθέτης |
|-----|---|---------------------|
| 65. | «Ψαράδικα στο Πόρτο»
Ι. Βάρναλη | |
| 66. | «Στιγμιότυπα του λιμανιού»
Ναπ. Σούρσου (μολύβι) | |
| 67. | «Αντιτορπιλικόν Β. Όλγα»
Β. Γερμενή | Βασιλική Πινακοθήκη |
| 68. | «Αδριατικόν πέλαγος»
Σοφ. Λασκαρίδου | |
| 69. | «Μύκονος»
Γ. Εύκλειδη | |
| 70. | «Λιμάνι Πειραιώς»
Η. Τριανταφυλλίδη | |
| 71. | «Θαλασσινές έντυπώσεις»
Παύλου Παντελάκη | |
| 72. | «Λιμάνι Καλαμάτας»
Κ. Παρθένη | |
| 73. | «Στόν Προλιμένα»
Ι. Κούτση | |
| 74. | «Ψαρεύοντας με τὸ γυαλί»
Λουκά Γεραλή | |
| 75. | «Θάλασσα»
Δ. Μπραέσσα | |
| 76. | «Βράχοι και κύματα»
Π. Παχατουρίδη | |
| 77. | «Στό καρνάγιο»
Μαρ. Βερδεσπούλου | |
| 78. | «Τὸ γεφυράκι τῆς "Υδρας»
Κ. Καρᾶ (άκουαρέλλα) | |

- | Αρ. | Τίτλος Έργου
Καλλιτέχνης | Εκθέτης |
|-----|--|---------|
| 79. | «Πρύμη παληοῦ Καραβιοῦ»
Ν. Σούρσου | |
| 80. | «Βάρκες» (άκουαρέλλα)
Ζάνς Χίνς | |
| 81. | «Ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς»
Θ. Μαρκέλλου (άκουαρ.) | |
| 82. | «Υδρα»
Δώρας Μπούκη | |
| 83. | «Κόκκινη βάρκα»
Ι. Ζεργουλοπούλου | |
| 84. | «Τρικυμία στόν Ἀτλαντικό»
Λ. Γρίβα | |
| 85. | «Τρικυμισμένη θάλασσα»
Α. Ἀλεξανδράκη | |
| 86. | «Παιγνίδια τῆς θάλασσας»
Ε. Κοσμαδοπούλου | |
| 87. | «Ἡ θάλασσα με Ν.Α. άνέμους»
Μ. Μαγιάση | |
| 88. | «Ὁ Σαρωνικός ἀπὸ τὸ Ἑλληνικό»
Δήμα - Τσήλερ. | |
| 89. | «Φορηγά στοῦ Ξαβέριου»
Ι. Γιατζή | |
| 90. | «Μύκονος»
Κ. Βάρβογλης (ψηφιδωτό) | |
| 91. | «Αντιτορπιλικόν έν πλῶ»
Υποπλ.χου Β.Ν. μηχ. Πέττα | |
| 92. | «Βάρκα στό Γαλαξειδί»
Εὐθ. Βλασσοπούλου | |